

Arrest

nr. 95 798 van 24 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 10 september 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 augustus 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat W. VANDEVOORDE *loco* advocaat D. MBOG en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Het door verzoeker niet betwiste feitenrelaas, zoals weergegeven in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

"A. U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 22 augustus 1993 te M.. Uw vader was Nkem in het dorp Ngoh te Fontem. Wanneer uw vader stierf had hij zes vrouwen, en deze ruzieden over de vraag wie uw vader als Nkem diende op te volgen. Er werd een medicijnman bijgehaald en deze bepaalde, aan de hand van enkele traditionele gebruiken, wie de opvolger van uw vader zou worden. De medicijnman deelde aan de vrouwen mee wie uw vader moest opvolgen. Uw moeder vertelde u dat u als opvolger van uw vader werd aangeduid. U zou de titel van Nkem van uw vader moeten overnemen, wanneer u de leeftijd van 18 jaar had bereikt. U zou dan ook met de vrouwen van uw vader moeten trouwen, en de schedel van uw vader opgraven. U weigerde echter en ook uw moeder wou niet dat u uw vader als Nkem opvolgde. Nadat u vernomen had dat u uw

vader moest opvolgen, bleef u nog meer dan een maand in het dorp. Op de dag dat u cacao en yams verkocht op de markt, kwam uw nonkel naar u toe en zei hij u dat dat jullie via Dschang naar Douala zouden gaan, en dat u van daar het land zou verlaten. Op 9 augustus 2011 vertrok u per vliegtuig uit Kameroen, en u kwam in België aan op 10 augustus 2011. U vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstantie op 10 augustus 2011."

2. Over de gegrondheid van de zaak

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij stelt dat de commissaris-generaal ten onrechte besliste om de vluchtelingenstatus aan verzoeker te weigeren, en dat de elementen die hij aanhaalde geen determinerend karakter hebben om de weigering van de vluchtelingenstatus en de status van subsidiaire bescherming te rechtvaardigen. De Raad stelt vast dat verzoeker, die zich verzet tegen de motieven van de bestreden beslissing, in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

2.2. De materiële motiveringsplicht houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van de voorwaarden tot toekenning van de vluchtelingenstatus, zoals voorzien in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet. Daarbij moet in acht genomen worden wat volgt:

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. De bestreden weigering tot toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus wordt gemotiveerd als volgt :

"Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het dient opgemerkt dat u meerdere verklaringen aflegde die fundamenteel afbreuk doen aan uw beweringen dat u uw vader als Nkem binnen de Bangwa-gemeenschap diende op te volgen.

U verklaarde dat u in het dorp Ngoh te Fontem woonde samen met uw moeder, uw broer, uw twee zussen, de andere vrouwen van uw vader en hun kinderen (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Gevraagd of u altijd daar gewoond heeft, verklaarde u dat u uw hele leven in het dorp spendeerde. Op een later moment tijdens het gehoor op het CGVS, wanneer u uw geboortecertificaat voorlegde, verklaarde u dan weer dat u in Muyuka woonde toen uw grootvader stierf, en sindsdien in het dorp te hebben gewoond (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Gevraagd hoe oud u was toen uw grootvader stierf, verklaarde u dat u het vergeten bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Op het door u

neergelegde geboortecertificaat, opgesteld in juli 2012 staat dan weer vermeld dat uw moeder woonachtig is te Muyuka – hetgeen tegenstrijdig is met uw verklaring dat uw moeder in het familiehuis in het dorp Ngoh woont. Deze tegenstrijdigheden tussen uw eigen verklaringen, en tussen uw verklaringen en het door u neergelegd geboortecertificaat, wat betreft uw woonplaats te Kameroen, doen reeds ernstige twijfels rijzen met betrekking tot de geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen.

U verklaarde verder dat u aangeduid werd als opvolger van uw vader, en dat u zijn titel van Nkem diende over te nemen. Dit werd u meegedeeld door uw moeder, die het op haar beurt vernam van de medicijnman (zie gehoorverslag CGVS, p. 9 en 11). Gevraagd waarom het uw broer niet is die uw vader dient op te volgen, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd of het mogelijk is om iemand anders als opvolger aan te duiden, verklaarde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd of er nu reeds een opvolger van uw vader is, antwoordde u dat u niet zeker bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd of u dat dan niet vroeg aan uw moeder, antwoordde u merkwaardig genoeg bevestigend en verklaarde u dat er niemand is (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Wanneer u op een later moment tijdens het gehoor op het CGVS opnieuw werd gevraagd of er reeds iemand anders aangeduid werd – gezien uw afwezigheid in het dorp – antwoordde u dan weer het niet te weten. Het dient opgemerkt dat, enerzijds, uw onwetendheid betreffende de mogelijkheden om anderen als opvolger aan te duiden, en, anderzijds, uw tegenstrijdige verklaringen wat betreft de vraag of er reeds een nieuwe opvolger aangeduid is in uw plaats, ernstig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u uw vader moest opvolgen.

Gevraagd waarom het de medicijnman is, die beslist wie de opvolger wordt, verklaarde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). U verklaarde dat uw vader een 'Nkem' was, maar gevraagd wat precies een Nkem is, verklaarde u het niet te weten. Gevraagd of u weet wat een Nkem doet, komt u niet verder dan te verklaren dat Nkem 'grote mensen uit het dorp' zijn en niet hetzelfde zijn als een chieft. Gevraagd wat de functies van een Nkem zijn, verklaarde u eveneens het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd of de chieft – wanneer een opvolger van de Nkem aangeduid wordt – akkoord dient te gaan met deze aanstelling, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd of de chieft in uw geval zijn akkoord gaf, antwoordde u het niet te weten. U verklaarde dat de Nkem onder de chieft staat, maar gevraagd of u de structuur kunt uitleggen, en of er onder de Nkem nog andere posities zijn, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd wat precies de relatie is tussen de chieft en de Nkem, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). U verklaarde verder wel andere titels, zoals 'Mafor' en 'Ase', te kennen, maar gevraagd wat deze titels inhouden, wist u geen antwoord te geven (zie gehoorverslag CGVS, p. 17-18). Gevraagd of u nog andere titels kent, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd of de chieft iemand anders kan aanduiden als opvolger, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd of uw vader iemand als opvolger aanduidde, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). U verklaarde dat de vrouwen van uw vader ruzieden over wie uw vader zou opvolgen, en er een medicijnman werd bijgeroepen die een nieuwe opvolger moest aanduiden (zie gehoorverslag CGVS, p. 9 en 11). Gevraagd of de chieft moet opvolgen wat de medicijnman zegt met betrekking tot de opvolger van de overleden Nkem, antwoordde u dat u het niet weet en voegde u eraan toe dat, waar u woont, de wil van de overledene wordt gerespecteerd (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). U verklaarde verder dat het uw vaders wil was dat u hem zou opvolgen. U verklaarde dat een 'troh' een 'dju-dju' is, en dat deze dansen in de ceremonie (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd of u te maken zou krijgen met de 'dju-dju' indien u uw vader opvolgt, antwoordde u bevestigend. Gevraagd of u dat kunt uitleggen, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd wat de 'dju-dju' zijn, en wat ze doen, antwoordde u het eveneens niet te weten. U verklaarde verder dat de 'troh' danst en aan hekserij doet door mensen aan te raken die, indien ze zich niet laten verzorgen door de medicijnman, sterven (zie gehoorverslag CGVS, p. 20-21). Gevraagd of u nog wat meer weet te vertellen over die hekserij, of over andere dingen die de troh doet, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Het dient opgemerkt dat de complete onwetendheid uwentwege, betreffende de inhoud van de positie van uw vader – waarvan u beweerde dat u ze dient over te nemen – afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Het is immers allerm minst onredelijk te verwachten van iemand die beweert het grootste deel van zijn leven binnen de Bangwa-gemeenschap te hebben geleefd, wiens zijn vader de titel Nkem droeg – een titel met maatschappelijk aanzien – en die deze titel moet overnemen, op zijn minst bij benadering weet uit te leggen wat deze titel precies inhoudt, welke taken er komen bij kijken, welke regels er bestaan met betrekking tot de opvolging van deze titel, en welke de plaats is van de Nkem binnen de Bangwa-gemeenschap. Uw verdere beweringen dat u als Nkem ook met de 'dju-dju' te maken zou krijgen, doen ook verder afbreuk aan uw verklaringen, daar u niet weet te verklaren op welke manier dit dan zou zijn, noch wat de 'dju-dju' zijn of doen.

Gevraagd wanneer uw vader overleed, verklaarde u het niet meer goed te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 5) Gevraagd hoe oud u was, toen uw vader overleed, verklaarde u **dat u** ongeveer acht jaar oud was. U verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken eveneens dat u acht jaar oud was op het moment dat uw vader stierf (zie vragenlijst CGVS, toegevoegd aan het administratieve dossier). Op een later moment tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd hoe oud u was toen uw vader overleed, antwoordde u dan weer het u niet meer te herinneren (zie gehoorverslag CGVS, p. 15) Gevraagd of u het ongeveer weet, herhaalde u dat u het niet meer weet en u het vergeten bent. Dat u nu eens wel, en dan weer niet meer weet hoe oud u was toen uw vader overleed, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Gevraagd of u aanwezig was op de begrafenis van uw vader, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd wat u kunt vertellen over die begrafenis, en of een begrafenis van een Nkem anders is dan de begrafenis van gewone mensen, antwoordde u bevestigend, en verklaarde u verder weinig verhelderend dat, als een Nkem sterft, deze begraven wordt door de familieleden. Gevraagd of er, buiten de familieleden, nog andere mensen aanwezig waren op de begrafenis van uw vader, antwoordde u dat enkel de chef Fossung aanwezig was naast de familieleden. Volgens de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier) dienen subchefs en Nkem – als leden van de ‘troh’ gemeenschap – een maaltijd te nuttigen bij de begrafenis van een medelid, en dit is een gemeenschappelijk kenmerk van alle Bangwa-gemeenschappen. Daarnaast wordt ook vermeld dat de opvolger – wil deze de status van de vader erven – verschuldigd is dit te voorzien voor de leden van de ‘troh’-gemeenschap. Dat u hierover niets weet te vermelden, doet verder afbreuk aan de reeds aangetaste geloofwaardigheid van uw relaas.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat u uw vader als Nkem diende op te volgen.

Voorts dient opgemerkt dat, zelfs al zou er een kern van waarheid schuilen in uw verklaringen betreffende de opvolging van uw vader – hetgeen in deze hierboven betwist werd – u niet aannemelijk heeft gemaakt dat in uwen hoofde een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, noch dat u bij een eventuele terugkeer naar Kameroen een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

Gevraagd wat er zou gebeuren indien u de titel van uw vader weigert, antwoordde u ontwijkend dat uw moeder u zei het aan niemand te zeggen, en dat u het geheim moest houden (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). U verklaarde dat het de traditie is dat mensen de opvolger niet mogen kennen. Opnieuw gevraagd wat er zou gebeuren indien u de titel van uw vader weigert over te nemen, antwoordde u dat ze u zouden vermoorden door middel van hekserij. U voegde eraan toe dat u in dat geval gek zal worden. Gevraagd of u kunt uitleggen wat dat betekent – vermoorden door middel van hekserij – antwoordde u dat ze gelijk welk kledingstuk van u kunnen nemen, of een haar van u, en dat ze dat zouden gebruiken om hekserij te doen op u, en om u gek te doen worden (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd hoe dit precies werkt, en wat er dan wordt gedaan met het kledingstuk of het haar, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Op een later moment tijdens het gehoor op het CGVS, geeft u opnieuw aan dat u zou sterven indien u de titel van uw vader zou weigeren (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd hoe u dan zou sterven, herhaalde u dat ze u niet in persoon zouden vermoorden, noch een geweer gebruiken, maar dat u zou gaan slapen, en de volgende morgen niet meer wakker worden. Gevraagd of u iemand kent die op dergelijke manier stierf, antwoordde u dat mensen zo stierven, en dat er zelfs mensen waren die op straat liepen en plots doodvallen. Gevraagd hoe u weet dat men poogt mensen die een titel weigeren, te vermoorden door middel van hekserij, verklaarde u dat uw moeder u dit zei. Gevraagd of u ooit bedreigd bent geworden in Kameroen, antwoordde u ontkennend. U verklaarde dat, toen u in België was, uw moeder u zei dat u in het dorp wordt gezocht (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Wanneer u op een eerder moment tijdens het gehoor op het CGVS, naar aanleiding van uw verklaring met uw moeder te hebben getelefoneerd sinds u Kameroen verliet, gevraagd werd of er iets veranderd is met betrekking tot uw situatie sinds u Kameroen verliet, verklaarde u evenwel dat uw moeder u enkel zei dat u moest bidden (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). U maakt geen gewag van enige vervolgingsfeiten vóór uw vertrek uit Kameroen, maar vreest, in geval van terugkeer naar Kameroen, de positie van uw vader te moeten innemen, en, indien u dit zou weigeren, te worden vermoord door middel van hekserij. Uw vrees te zullen vermoord worden door middel van hekserij is niet van dien aard dat ze beschouwd kan worden als de oorzaak van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève,

noch dat ze beschouwd kan worden als een reden waarom u, bij een eventuele terugkeer naar Kameroen, een risico op het lijden van ernstige schade zou lopen. U verklaarde immers zelf dat u enkel door middel van hekserij vermoord zou worden, en u verklaarde in Kameroen nooit eerder bedreigd te zijn. U weet verder zelf niet hoe deze hekserij precies in zijn werk gaat. U weet dat u zou vermoord worden door middel van hekserij, enkel omwille van het feit dat uw moeder u dit verteld zou hebben.

De door u opgeworpen toekomstige vrees vervolging door middel van hekserij, behoort tot de sfeer van het bijgeloof, en grondt zich verder in geen enkel objectief element. Het CGVS kan geen vrees voor vervolging beoordelen, indien deze vrees op geen enkele objectieve grond gebaseerd is, en kan deze dan ook niet beschouwen als een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève, noch als een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het door u, in het kader van uw asielaanvraag, neergelegde geboortecertificaat, werd hierboven reeds besproken, en wijzigt bovenstaande vaststellingen niet. Verder dient opgemerkt dat het geboortecertificaat dat u voorlegt, geen enkel objectief element bevat (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.5. De beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus is dus in essentie gegrond op de vaststelling dat aan verzoekers verklaringen dat hij zijn vader als Nkem binnen de Bangwa-gemeenschap diende op te volgen, geen geloof kan worden gehecht. Zelfs indien er een kern van waarheid zou schuilen in verzoekers verklaringen, zo oordeelt de commissaris-generaal, maakt verzoeker niet aannemelijk dat in zijn hoofd een gegronde vrees voor vervolging in aanmerking kan worden genomen, noch dat hij bij een eventuele terugkeer naar Kameroen een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, aangezien verzoekers vrees dat hij zou worden gedood door hekserij, op geen enkele objectieve grond gebaseerd is.

2.6.1. Zo verklaarde verzoeker eerst dat hij zijn hele leven in het dorp Ngoh te Fontem woonde, om even later in het gehoor te verklaren dat hij in Muyuka woonde toen zijn grootvader stierf, en dat hij sindsdien in het dorp woonde. Ook in het neergelegde geboortecertificaat wordt als woonplaats van verzoekers moeder 'Muyuka' vermeld.

2.6.2. In het verzoekschrift bevestigt verzoeker dat hij samen met zijn familie altijd in het dorp Ngoh gewoond heeft, en dat men uit het feit dat verzoeker in Muyuka geboren is, niet kan afleiden dat verzoeker niet altijd in Ngoh gewoond heeft. Verder stelt hij dat het adres van zijn moeder op zijn geboorteakte Muyuka luidt omdat zij daar in de periode van de bevalling verbleven heeft, maar dat zij kort na de geboorte onmiddellijk naar het dorp Ngoh gegaan is. De voorgelegde geboorteakte betreft een afschrift opgesteld in juli 2012, zo stelt verzoeker, maar de er op vermelde adresgegevens van zijn moeder dateren van bij zijn geboorte. Aldus legde hij geen tegenstrijdige verklaringen af in verband met zijn woonplaats, betoogt hij.

2.6.3. De Raad meent dat verzoekers verklaringen in dit verband niet eenduidig zijn. Verzoeker verklaarde immers in het begin van het gehoor uitdrukkelijk *"Ik spendeerde mn hele leven daar in het dorp"* (gehoorverslag CGVS, adm. doss. stuk 4, p 3) om voorts, waar hij gevraagd wordt zijn asielrelaas te vertellen, te verklaren *"Toen mijn vader stierf, leefden we in Muyuka, mijn vaders vaders stierf toen we in Muyuka woonden, we gingen naar het dorp, mijn vader volgde zijn vader op. We verbleven in het dorp, gingen nooit meer terug naar Muyuka."* (gehoorverslag CGVS, adm. doss. stuk 4, p 9). Wanneer hem dan wordt gevraagd wanneer zijn grootvader stierf, om een beeld te krijgen vanaf wanneer verzoeker dan wel in Ngoh woonde, verklaart hij dat hij het vergeten is. In het verzoekschrift schept verzoeker hierover geen duidelijkheid en vermeldt hij het overlijden van verzoekers grootvader zelfs niet, maar stelt hij dat hij kort na zijn geboorte naar Ngoh verhuisd is, wat opnieuw tegenstrijdig is met verzoekers verklaringen in het gehoor. Verzoekers argument dat het voorgelegde geboortecertificaat het

adres van zijn moeder vermeldt ten tijde van zijn geboorte doet geen afbreuk aan de vaststelling dat zijn verklaringen omtrent zijn woonplaats minstens niet coherent te noemen zijn, zodat ze niet geloofwaardig zijn.

2.7. Met betrekking tot de onwetendheid van verzoeker omtrent de mogelijkheid om een andere opvolger aan te duiden, en de door de commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdige verklaringen omtrent het al dan niet reeds aangeduid zijn van een opvolger, doet verzoeker gelden dat verzoekers onwetendheid niet als tegenstrijdig element kan worden weerhouden. Verzoeker bevestigt in dit verband zijn verklaringen die hij tijdens het gehoor hierover aflegde, met name dat hij niet wist waarom iemand anders de plaats van opvolger niet kan opnemen, en dat hij niet weet of iemand anders zijn plaats heeft ingenomen. Door tevens te stellen dat zijn moeder vertelde dat niemand die positie ingenomen heeft, bevestigt hij de vastgestelde tegenstrijdigheid. Met zijn betoog dat men verzoeker niet kan verwijten dat hij niet weet waarom iemand anders de plaats van zijn overleden vader niet kan overnemen, doet hij geen afbreuk aan deze vaststellingen. Van verzoeker, een lid van de Bangwa-gemeenschap die beweert dat hij vervolgd wordt omwille van zijn weigering om zijn vader als Nkem op te volgen, en die op het moment van de geplande opvolging bijna 18 jaar oud was, kan immers worden verwacht dat hij op de hoogte is over de verdere gebeurtenissen aangaande de oorzaak van zijn vrees, of ten minste aantoonbaar dat hij getracht heeft hiervan op de hoogte te blijven, daar deze informatie verzoeker derhalve zou hebben toegelaten om zijn eigen situatie in te schatten. Het nalaten zich op een gedegen wijze te informeren over het verder verloop van de situatie wijst op een desinteresse in zijn eigen lot en doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas. Verzoekers verdere betoog over het feit dat de informatie over de opvolging van de medicijnman kwam, dat deze een belangrijke rol speelt bij de aanduiding van een opvolger en dat deze uitspreekt wat de overledene zou gewild hebben, doet in het licht van wat voorafgaat geen afbreuk aan het motief dat verzoekers verklaringen dat hij zijn vader moest opvolgen niet geloofwaardig zijn. Immers moet ook het volgende in overweging worden genomen:

2.8.1. Verzoeker betoogt thans dat het feit dat hij niet voldoende informatie gegeven zou hebben over de Nkem, een kwestie van appreciatie is, waarbij rekening moet worden gehouden met zijn jonge leeftijd en het feit dat de Nkem en de organisatie van het dorpsleven heel veel elementen inhouden, die een mysterie blijven voor iedereen die nog geen belangrijke positie heeft, zodat hij als jonge man niet in contact was met de leiders van het dorp. Alles wat hij over de Nkem wist, heeft hij tijdens het gehoor verklaard, zo stelt verzoeker. Zo heeft hij op een voldoende wijze uitgelegd hoe de Nkem aangeduid wordt, met name door de chieft volgens de stelling van de medicijnman die gebaseerd is op de wil van de overledene.

2.8.2. De Raad is van oordeel dat verzoekers leeftijd geen verschoning vormt voor zijn aperte onwetendheid over de functies van de Nkem, de relatie tussen de chieft en de Nkem, en de veelvuldige andere in de bestreden beslissing opgesomde onwetendheden betreffende de verschillende andere figuren met een belangrijke rol in de Bangwa-gemeenschap. Verzoeker was immers bijna 18 jaar toen hij het land verliet, en beweert bovendien zijn hele leven in de Bangwa-gemeenschap te hebben doorgebracht. Dat verzoeker uiteindelijk wel zou hebben kunnen zeggen hoe de Nkem aangeduid werd, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat hij niet kan uitleggen wat voor functies een Nkem heeft en hij dus compleet onwetend is omtrent de positie van zijn vader, positie die hij nota bene zelf zou moeten gaan innemen, wat volstrekt niet aannemelijk is, te meer nu verzoeker verklaarde dat zijn problemen zijn ontstaan toen hij weigerde zijn vader op te volgen en hij voor die weigering toch een reden zou moeten hebben gehad. Bovendien antwoordde verzoeker bevestigend wanneer hem werd gevraagd of de chieft akkoord moet gaan met de aanstelling van de opvolger van de Nkem, maar antwoordde hij dat hij niet wist of de chieft akkoord ging in zijn geval, maar dat de chieft het wel moet weten hebben. Deze en andere door de verwerende partij vastgestelde vage verklaringen ondermijnen opnieuw de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

2.9.1. Over de situering in de tijd van het overlijden van verzoekers vader legt hij evenmin eenduidige verklaringen af. Verzoeker stelt daaromtrent dat hij tijdens het gehoor stelde dat hij ongeveer 8 jaar oud was, en dat hij dit voordien al bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde. Dat hij op een later tijdstip tijdens het gehoor verklaarde niet meer te weten wanneer zijn vader overleed, kan *in casu* niet als tegenstrijdigheid worden beschouwd, zo stelt hij. Verzoeker betoogt dat hij ongeveer wist hoe oud hij was en dat de onwetendheid te wijten is aan vermoeidheid naar aanleiding van een lang en vermoeiend interview bij het commissariaat-generaal.

2.9.2. De Raad meent dat van een dergelijk ingrijpend feit als de leeftijd die men had waarop zijn vader stierf, mag worden verwacht dat verzoeker hierover eenduidige verklaringen aflegt, ook al beweert men vermoeid te zijn geweest. De Raad stelt bovendien vast dat het interview drie uur duurde met een pauze van twintig minuten, en dat noch verzoeker, noch zijn raadsman tijdens of aan het einde van het interview opgemerkt hebben dat hij te vermoeid was om verder op de vragen te antwoorden.

2.10. Voorts stelt de commissaris-generaal vast dat verzoeker weinig weet over de begrafenis van zijn vader. Zo weet hij alleen te vertellen dat als een Nkem sterft, deze begraven wordt door de familieleden en dat daarnaast enkel de chef Fossung aanwezig was. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat subchefs en Nkem een maaltijd nuttigen bij de begrafenis van een medelid, voorzien door de opvolger voor de leden van de 'troh' gemeenschap, en dat dit een gemeenschappelijk kenmerk is van alle Bangwa-gemeenschappen. Verzoekers kan dan ook niet gevolgd worden waar hij stelt dat hij een zeer coherent en plausibele verklaring aflegde over de begrafenis van zijn vader. De commissaris-generaal heeft zijn vaststellingen gesteund op de verklaringen van verzoeker en op het artikel "*The Bangwa of West-Cameroon. A brief account of their history and culture*" dat zich in het administratief dossier bevindt (landeninformatie, adm. doss. stuk 12, p 26). Met zijn betoog geeft verzoeker aan dat hij het oneens is met deze bevindingen, maar toont hij niet aan dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd, foutief is.

2.11.1. Tot slot is de commissaris-generaal van oordeel dat de door verzoeker opgeworpen toekomstige vrees om door middel van hekserij gedood te worden, tot de sfeer van het bijgeloof behoort en zich verder in geen enkel objectief element grondt. Zodoende kan verzoekers vrees niet worden beschouwd als een gegronde vrees voor vervolging, noch als een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

2.11.2. Verzoeker herhaalt de verklaringen die hij hierover tijdens het gehoor aflegde, en stelt dat hij duidelijk uitlegde hoe men te werk zou gaan en dat hij voorbeelden van personen gaf die slachtoffers werden van dergelijke praktijken. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekers verklaringen in dit verband vaag blijven en dat hij geenszins concrete voorbeelden gaf van slachtoffers, maar zich beperkte tot de verklaring "*Mensen stierven zo. Zelf op straat lopend, plots vallen ze dood*" (gehoorverslag CGVS, adm. doss. stuk 3, p 21). De bewering dat hekserij door de Kameroense autoriteiten erkend wordt als een praktijk die de dood of andere aantastingen van de fysieke of psychische integriteit kan veroorzaken wordt door verzoeker door geen enkel objectief stuk gestaafd en vindt evenmin steun in de stukken van het administratief dossier. Voor de bewering dat zijn vrees gebaseerd is op een objectief element, met name een norm of een gewoonte die de dood voorziet voor elke persoon die tegen de wil van de overleden Nkem in, de opvolging weigert, dat deze norm sinds geruime tijd bestaat en algemeen gekend is in de regio, geldt dezelfde vaststelling. Met zijn betoog doet verzoeker op geen enkele wijze afbreuk aan de vaststellingen van de commissaris-generaal.

2.12. De Raad concludeert dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen. Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend dertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS